

Jan Willem Roosenbrand - Oosterkerk - 4 januari 2015

Dia 1

Opgewonden schuifelt ze het tempelplein af. Zo hard ze kan, maar zo hard loopt ze niet meer. Hoe oud zou ze zijn, dik over de honderd schat ik.

Ze zoekt meteen haar kennissen op. Wat me nou is overkomen!

“Zoals al jaren was ik vandaag op het voorplein van de tempel. Dichtbij God. Met een gebed in mijn hart. Voor ieder die ik zie en die ik mis. Ja, daar hou ik zo van, ik vind bidden nou eenmaal een van de mooiste dingen. Maar waar was ik? O ja.

Komt er een jong stel aan lopen, nog niet zo lang getrouwd, met een baby, jongetje. Kennelijk hun eerste. ze kwamen voor het duivenoffer.

Toen zag ik daar Simeon, een oude bekende, je weet wel, net als ik een profeet, die de woorden van God aanvoelt en doorgeeft. Ik praat wel eens met hem en hij had me eens verteld dat hij een persoonlijk woord van God gehad had dat hij in zijn leven nog de messias zien zou. Niet te geloven toch! Ik kan wel huilen van geluk als ik daar aan denk. Nou, die Simeon komt op dat jonge stel aflopen en wordt helemaal enthousiast. Hij neemt die baby in zijn armen begint me te zingen. Ik eropaf.”

Dia 2

Dit is de komende messias, zegt Simeon, de Geest zegt me dit duidelijk! Simeon legt zijn handen op de baby, en op de moeder en op de vader, en zegent ze alle drie. In mijn hart bid ik met hem mee. Hij praat nog even door met de jonge moeder, hoe oud zou ze zijn? Ach, hoe oud was ik toen ik net getrouwd was, tja, waar zijn de jaren gebleven. hoe lang is het nu geleden?

84 jaar, dat hij overleed. En we waren maar zeven jaar getrouwd. hoe jong was ik toen nog! maar ik dwaal af, het lijkt wel of ik daar steeds meer last van heb. Die moeder was ook nog lang geen twintig, schat ik. Jouw kind zal de messias zijn, maar vergis je niet, zegt Simeon, het wordt niet een messias waar iedereen meteen voor op de knieën zal vallen. Hij zal een hoop rumoer veroorzaken. Je zult veel verdriet over hem hebben. Maar hij is het!

En Simeon had gelijk, ik voel het, de Geest maakt het me duidelijk: dit is hem. Eindelijk! Mijn gebed is verhoord.”

Dia 3

Laat je inspireren door Hanna van over de honderd, als getuige van Christus.

Is ze 84 jaar, of (andere vertaling) 84 jaar weduwe? Ik kies voor 84 jaar weduwe. tel op: zeven jaar huwelijk, en als je jong trouwt in die tijd ben je een jaar of 14. dan kom ik op 105 jaar. Hanna van over de honderd.

Erg lang in elk geval. Wachten duurt lang. want het is voor haar een tijd van wachten geweest, niet op een nieuwe levenspartner, maar op de Bruidegom, de Messias.

7 jaar getrouwd geweest. Had ze kinderen? Wie weet, dan stond ze er alleen voor in de opvoeding. Maar die kinderen zijn misschien ook al overleden. Of ook al in de tachtig of bijna negentig.

In elk geval heeft geen man gezocht na het overlijden van haar eerste man. Ze is al 84 jaar alleen. Misschien ben je zelf ook al een tijd alleen. Misschien heb je de hoop opgegeven een nieuwe partner te vinden. Misschien hebt u

er ook helemaal geen behoefte aan. Maar je weet precies hoe lang je nu al alleen bent.

Wat heeft het kerstverhaal met oude mensen?

Wat heeft God met oude mensen?

Ik zie ze als vertegenwoordigers in dit verhaal van het Oude Testament, oud, en vroom, en dicht bij God, en vol verlangen, allemaal biddende mensen. Bidden leer je vaak door het klimmen van de jaren. Maar ondertussen staan ze wel met lege handen. Het loopt bijna dood. Er is zoveel gebeden maar het Koninkrijk van God is er nog steeds niet.

Zacharias en Elisabeth. Oud en onvruchtbaar. En als priester in de tempel krijgt Zacharias te horen: je gebed is verhoord!

Simeon, oud (?) en aan het wachten. Maar nu krijgt hij een teken van de Heilige Geest: dit is Hem!

En nu Hanna, oud, erg oud. 84 jaar alleen.

84 is ook 7×12 . De 12 stammen van Israël. Zit er een symbolische bijklank in dat getal? Hoe lang wacht heel Israël al op de Messias?

Er zijn al stammen verdwenen, bijna verdwenen. Aser, wie heeft daar nog van gehoord, bijna uitgestorven, maar nee, hier is nog een eenzame weduwe uit die stam. God laat niet los wat hij is begonnen.

Dia 4

Hanna is een verdwaalde enkeling uit een grijs verleden.

Hanna staat voor een leeglopende kerk, alleen nog een paar oudjes in de kerkbank.

84 jaar alleen is lang. Als je het op onze tijd zou projecteren: dan was zij al geboren voor de eerste wereldoorlog, weduwe voor de crisis in de jaren dertig, ver voor de tweede wereldoorlog. Man, wat een tijd, en wat heb je dan niet meegemaakt. 84 jaar is lang, erg lang.

500 jaar is Israël terug uit de ballingschap, maar zonder dat Gods beloften in vervulling zijn gegaan. 84 jaar is lang. 500 jaar dat is lang.

Hoe reageer je daarop als het te lang duurt voor je iets van God merkt?

Waar is God, bestaat hij wel? (kerstballen).

Dia 5

Er zijn beloften uit een oud boek. Wie leest er nog in? Een oude vrouw. Christus komt terug. De messias van Israël en de volken. Maar het wachten duurt lang.

We zijn al meer dan 2 x 840 jaar verder dan Hanna toen.

Hoe hou je geloof levend?

Hoe doe jij dat, en u?

Je kunt opgaan in de drukte, je gewone leven heeft alle aandacht nodig.

Je vergeet God gewoon gemakkelijk in je dagelijkse leven.

Je geeft de moed op. Of geloof is er wel, maar is er ook verwachting? Komt hij werkelijk. Hou je er rekening mee dat het in jouw leven gebeuren kan?

Dan is daar deze oude vrouw die de bijbel leest, die profetische woorden spreekt. Laat je door haar inspireren. Je eigen geloof is mat en matig, maar hopelijk ken je mensen die het wel volhouden, die vanuit de oude woorden

een levend geloof hebben. Laat je inspireren door hen. Inspireren om te blijven wachten, om te blijven uitzien. Om de moed erin te houden.

Dia 6

Ik las een mooi verhaal over een klein Pools dorpje met Joden, ver voor de oorlog. Ze waren bang dat de Messias als hij zou komen hen over het hoofd zou zien. Ze stelden een wachter aan op een uitkijktoren. Namens hen moest hij uitkijken en hen waarschuwen als de messias kwam, dan konden ze hem tegemoet gaan. Maar de jaren duurden en het viel de wachter zwaar en hij werd slecht betaald en hij vroeg daarom om loonsverhoging. Dat zat er niet in, want, zeiden zijn dorpsgenoten, je verdient inderdaad niet zo veel maar bedenk wel: jij zit tot je dood gebeiteld, je hebt een baan voor je leven!

We weten dat de messias komt, terug komt. We hebben iemand in dienst om dat besef levend te houden. We betalen ervoor. Maar we rekenen er niet echt op dat het tijdens ons leven gebeuren zal.

Hanna legt zich toe op gebed en vasten. In de tempel. Zij is met die 84 jaar een levende Psalm 84 geworden: hoe lief heb ik uw huis! Elke dag scharrelt ze over het plein. En ze bidt.

Waar bidt ze voor? Voor zichzelf, voor haar kinderen, klein en achterkleinkinderen.

Ze uit haar verdriet, haar eenzaamheid. Haar zorgen over een moderne tijd. Ze zoekt Gods gezelschap.

Ze bidt met de priesters mee, met Zacharias die het reukwerk naar binnen mag brengen terwijl buiten de mensen meebidden om de komst van de

Messias, de redder, de losprijs, de bevrijder van Jeruzalem. Ze bidt mee met de getijden van de morgen en avondoffers.

Ze bidt voor Israël.

Ze doet voorbede voor de tempelgangers die ze spreekt.

Ze is een profetes, opmerkelijk verschijnsel. Geen officiële profeet van wie de geschriften zijn bewaard en opgenomen in de canon van het woord van God. Maar evengoed profetes, ze gaf woorden door van hogerhand, woorden van bemoediging voor wie ze trof op het plein.

En ze vast. Zo dient ze God. Niet of weinig eten, om je des te intenser aan het gebed te wijden.

Wat heb je daar nu aan, aan vasten en bidden?

Wat heeft een samenleving aan kloosters met biddende en vastende nonnen en monniken? Meer dan je denkt. Ze dient God, zegt Lucas. En zo dient ze de samenleving.

Ze vertegenwoordigt de anderen bij God, in haar voorbede en vasten.

Vasten = je verdriet uiten en articuleren en cultiveren om er niet over heen te leven en te doen alsof het allemaal zo leuk is. Vasten is boete doen, klein worden voor God, je klein en afhankelijk voelen, tot in de slapheid van je lijf. Vasten is verlangen naar de bruidegom.

Zij mist haar bruidegom al 7x12 jaren. Ze verlangt naar de hemelse bruidegom.

Dag en nacht. Is dat letterlijk? Woonde ze in het tempelcomplex? Of vlakbij. In elk geval typeert het haar leven. Dat klinkt mooi in een kerkdienst, maar hoe zou je reageren op haar in het echt?

“Dan heb je ook niet veel bereikt! Dan heb je ook niet veel genoten van het leven! Niet iets om jaloers op te zijn. Een tamelijk mislukt en verloren leven...”

Nee, maar gelukkig zijn er mensen die niet als hoogste doel hebben zo veel mogelijk uit het leven halen maar die als doel hebben: verlangen naar de nieuwe wereld van God en zijn messias.

We hoeven niet allemaal Hanna's te worden. Maar hoe reageer je op Hanna? Op Hanna's in jouw omgeving? Laat je je door hen stimuleren om wakker te blijven, om te verlangen naar zijn komst?

Niet allemaal Hanna's, nee. Hoewel?

Dia 7

Een zwaluw maakt nog geen zomer. Maar het is er wel een voorbode van. En deze eenzame vogel van een Hanna is voorbode van Pinksteren. Dit is een voorschot op Pinksteren. Ze werden allen vervuld van de Geest. Hanna is een vrouw! Te midden van al die mannelijke priesters Een profetes! Een hoogbejaarde dame vol van Gods Geest: een begin van de profetie van Joël: de Geest wordt uitgestort over Oud en jong, jullie zonen en dochters zullen profeteren, en jullie ouderen zullen droomgezichten zien. De Geest komt over man en vrouw, hoog en laag.

Aan het eind van het evangelie van Lucas zijn de leerlingen van Jezus na zijn vertrek naar de hemel voortdurend net als Zacharias en Simeon en Hanna in de tempel, God lovend. Met grote vreugde: de Messias is geen baby meer maar regeert op de troon van God.

En aan het begin van Handelingen zien we weer mensen bij elkaar. “vurig en eensgezind wijdden ze zich aan het gebed, de apostelen samen met de vrouwen en met Maria, de moeder van Jezus en met zijn broers. “

En toen kwam de Geest volop, op Pinksteren en iedereen raakte aan de praat. En ging het hebben over Jezus.

Net als Hanna nu al.

Ze praatte met al de mensen die uitzagen naar de bevrijding van Jeruzalem. Er waren er meer, die nog verwachting koesterden. Die elkaar ontmoetten. Die leden onder de druk op Jeruzalem. Onder de bezetting van de stad, onder de Romeinen.

En ik denk dat dit verlangen naar bevrijding bij hen een diepere klank kreeg, ze verlangden naar de losprijs, zo zou je kunnen vertalen, de losprijs in Jeruzalem, het grote los-offer dat in de tempel gebracht zou worden. De verlossing van de zonden.

Kennelijk was er zo'n kring van mensen die tussen alle oppervlakkigheid en drukte bij elkaar de moed erin hield.

Mensen die bij alle verontrusting vooruit bleven kijken.

Wel mooi van deze oude vrouw, die vast en bidt, vol verdriet over vergane glorie en de donkere tijden: ze kijkt vooruit. Ze heeft hoop.

De messias komt. Ze praat erover.

Hoe breng jij hem ter sprake in je kring (je kring of kleine groep)?

Ik heb hem gezien, zegt Hanna, het begin is er, hij is geboren.

Wat kun jij vertellen van wat je van hem gezien hebt?

Vind je het lastig om erover te praten? Andere vraag dan: ken je dit gebed?
Ken je het verdriet en het gemis van de bruidegom, en het verlangen naar zijn komst?

In Lucas 18 staat nog een verhaal waarin een andere weduwe voorbeeld is voor ons, een die blijft zeuren bij de onrechtvaardige rechter. Doe mij recht. Als voorbeeld voor ons dat we moeten blijven bidden.

En de clou van die gelijkenis van Jezus is: zal de mensenzoon geloof vinden als hij terug komt op aarde? Geloof = het gebed om zijn komst.

Dia 8

Ik wil me laten inspireren door deze stokoude vrouw, om te blijven bidden en vasten. Zonder ophouden.

Ik wil me laten stimuleren door Hanna van over de honderd om vooruit te blijven kijken. Het beste ligt nog voor haar.

Mag zij ook een stimulans zijn voor jou om met anderen te praten over de Redder, die gekomen is en die komt?

Zullen we naast haar staan en laten merken dat haar vasten en bidden niet alleen door God maar ook door ons is opgemerkt?

In Jezus' naam, amen.

Om over door te praten:

Wat spreekt je aan in Hanna?

Ken je een 'Hanna' in je eigen omgeving?

Wat zou jij tegen Hanna willen zeggen?

Ken je zelf de combinatie van vasten en gebed?

Welke ervaringen heb jij met wachten op God?